

РЕШЕНИЕ

№ 6759

гр. София, 17.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6884** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Обжалва се решение 21.05.2021 г., постановено по АНД № 87/2021 г., по описа на Софийски районен съд 7-ми състав, в частта му, с която е потвърдено наказателно постановление НП № 42-0002565 от 14.12.2020 г., издадено от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ при Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, с което на К. П. М. с ЕГН [ЕГН] е наложено административно наказание глоба в размер на 700 /седемстотин/ лв. за нарушение по чл. 39 от Наредба № 34/1999 г. за таксиметров превоз на пътници, на основание чл. 94, ал. 1, предл.2 от Закона за автомобилните превози (ЗАвт П).

В жалбата се излагат съображения, че обжалваното решение е постановено при неправилно прилагане на материалния закон. Иска се решението на Софийския районен съд да бъде отменено и като последица от това да бъде отменено в цялост издаденото наказателно постановление.

Ответникът по касация - Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ при Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, редовно призован, не взема становище по депозираната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност

на касационната жалба.

Административен съд София-град, VII-ми касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество, същата е неоснователна поради следните съображения:

Районният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 16.10.2020 г., около 15:00 часа в [населено място], като водач на лек таксиметров автомобил „Х. С.“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на В. Е. П. К. П. М. е извършил таксиметров превоз на пътници от бул. Ч. връх до комплекс Манастира (С. лифт), с поставен и открит знак „такси“ и включен електронен таксиметров апарат с фискална памет (ЕТАФП) на работещ режим (червена светлина), без: 1. Водачът да е превозил клиента по най-краткия маршрут, квалифицирано като нарушение на чл. 38, пр.2 от Наредба № 34 от 06.12.1999 г. на Министерство на транспорта и 2. Водачът след приключване на превоза да е издал фискален бон от ЕТАФП или фактура за извършената услуга, квалифицирано като нарушение на чл.39, изр.1 от Наредба № 34 от 06.12.1999 г. на Министерство на транспорта. За констатираните нарушения е съставен Акт за установяване на административно нарушение бл. № 280789 от 17.11.2020 г., въз основа, на който е издадено НП № 42-0002565 от 14.12.2020 г., от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ при Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, с което на К. П. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева, на основание чл. 105, ал.1 от ЗАвтП, за нарушение на чл. 38, пр.2 от Наредба № 34 от 06.12.1999 г. на Министерство на транспорта и административно наказание „глоба“ в размер на 700 /седемстотин/ лв. за нарушение по чл. 39 от Наредба № 34/1999 г. за таксиметров превоз на пътници, на основание чл. 94, ал. 1, предл.2 от Закона за автомобилните превози (ЗАвт П).

Софийският районен съд е отменил НП в частта му по т. 1, с която е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева, на основание чл. 105, ал.1 от ЗАвтП, за нарушение на чл. 38, пр.2 от Наредба № 34 от 06.12.1999 г. на Министерство на транспорта и е потвърдил НП в останалата част. Съдът е приел, че НП в потвърдената част е законосъобразно, като по безспорен начин се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде административно наказано. Изложени са съображения за неприложимост на чл. 28 ЗАНН.

Решението е правилно.

Съгласно чл. 39 от Наредба № 34 от 06.12.1999 г. за таксиметров превоз на пътници след приключване на превоза, водачът задължително издава фискална касова бележка за извършената таксиметрова услуга. При поискване от пътника, водачът издава и фактура по реда на чл. 20, ал. 2 от Наредба № 35 от 1999 г. за функционалните и техническите изисквания към електронните таксиметрови апарати с фискална памет. Разпоредбата на чл. 94, ал. 1 от ЗАвт П предвижда административно наказание глоба в размер на 700 лв. за лице, което не издаде документ за платена превозна цена, включително за таксиметров превоз.

К. П. М. е извършил таксиметров превоз на пътници от бул. Ч. връх до комплекс Манастира (С. лифт), с поставен и открит знак „такси“ и включен електронен таксиметров апарат с фискална памет на работещ режим (червена светлина), като след

приключване на превоза водачът не е издал фискален бон от ЕТАФП или фактура за извършената услуга.

Неоснователно е възражението за недоказаност на административно-наказателното обвинение. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН действително не е обвързваща за съда в съответствие с разпоредбите на чл. 14, ал. 1, чл. 305, ал. 3 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН и Постановление № 10/1973 г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. При положение, че другите събрани по делото доказателства не само не внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка, а напротив - я потвърждават, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин. Районният съд е обсъдил подробно всички доказателства, които са били събрани в развилото се пред него производство. При липсата на доказателства, опровергаващи констатациите на контролните органи, отговорността на наказаното лице е ангажирана правилно.

При съставянето на акта и при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на последното. Както АУАН, така и НП съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушението от фактическа страна - посочени са датата и мястото на неговото извършване, обстоятелствата, при които е осъществено. В обхвата на проверката по чл. 218, ал. 2 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл. 348, т. 1, т. 1 - 2 НПК вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл. 221, ал. 2, пр.1 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл.1 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр.второ ЗАНН, Административен съд София-град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 21.05.2021 г., постановено по н. а. х. дело № 87/2021 г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 7-ми състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.